صدها نفر در یک روز برای دیدن نمایشگاه عکس‌های قدیمی از محله به موزه آمدند

ساعت‌ها صف کشیدند تا عکس‌های خودشان یا آشنایانشان را ببینند و برای بعضی‌ها این اولین بازدید از موزه بود

گزارش از: نسرین فرهادی

صبح روز شنبه، ۱۲ آذر، ساعت ۹ هنوز درهای موزه باز نشده بود که صف جلوی در شروع شد. تا ظهر بیش از ۱۴۰۰ نفر برای دیدن نمایشگاه عکس‌های قدیمی محله به موزه آمدند. بسیاری از آن‌ها ساعت‌ها ایستاده بودند. بعضی از شهرهای دیگر آمده بودند تا فقط همین یک روز را ببینند. نمایشگاه ۱۰ روز باز است.

عکس‌ها را گروهی از فعالان فرهنگی محله جمع‌آوری کرده‌اند. بیشتر آن‌ها از آلبوم‌های خانوادگی اهدا شده‌اند. برخی عکس‌ها را خود صاحبان آن‌ها آورده‌اند و روی دیوار کنار تصویر نوشته‌اند چه کسی در آن است و کجا گرفته شده است. همین کار باعث شده بازدید هر عکس چند برابر شود، چون مردم جلوی هر قاب می‌ایستند و داستان می‌گویند.

خانم مهین دلاوری، که ۷۸ سال دارد، با دیدن عکس مدرسهٔ دخترانه‌ای که در آن درس خوانده بود، چند دقیقه‌ای بی‌حرکت ماند. او بعد گفت که تا آن روز فکر نمی‌کرد هیچ عکسی از آن مدرسه باقی مانده باشد. او نام همکلاسی‌هایش را یکی‌یکی به یاد آورد و برای نوه‌اش توضیح داد که هر کدام کجا نشسته بودند.

مدیر موزه، آقای کامران شریف‌زاده، گفت که بیشتر عکس‌ها در خانه‌ها نگهداری می‌شده‌اند و بسیاری از آن‌ها هرگز دیده نشده بودند. به گفته او، گردآوری عکس‌ها حدود ۱۸ ماه طول کشیده است. تیم کوچکی از دانشجویان و داوطلبان هر عکس را اسکن کرده، تاریخ تقریبی آن را حدس زده و از صاحبانش اجازه گرفته است. او گفت: «بعضی عکس‌ها فقط یک شماره پشتشان نوشته شده بود. ما مجبور شدیم با پیرمردها و پیرزن‌های محله تماس بگیریم تا بفهمیم آن شماره یعنی چه.»

نمایشگاه رایگان است و ورود برای همه آزاد است. موزه از ساعت ۹ صبح تا ۶ عصر باز است و روزهای جمعه تعطیل است. مسئولان اعلام کرده‌اند که قصد دارند کتابی از مجموعه عکس‌ها منتشر کنند و همچنین در حال بررسی امکان برگزاری نمایشگاه‌های مشابه در محله‌های دیگر شهر هستند.

صف‌های طولانی برای دیدن عکس‌های قدیمی محله در موزه

هزاران نفر برای دیدن عکس‌های قدیمی محله در موزه صف کشیدند

گزارش از: نسرین فرهادی

صبح روز شنبه، ۱۲ آذر، ساعت ۹ هنوز درهای موزه باز نشده بود که صف جلوی در شروع شد. تا ظهر بیش از ۱۴۰۰ نفر برای دیدن نمایشگاه عکس‌های قدیمی محله به موزه آمدند. بسیاری از آن‌ها ساعت‌ها ایستاده بودند. بعضی از شهرهای دیگر آمده بودند تا فقط همین یک روز را ببینند و برای بعضی‌ها این اولین بازدید از موزه بود.

عکس‌ها را گروهی از فعالان فرهنگی محله جمع‌آوری کرده‌اند. بیشتر آن‌ها از آلبوم‌های خانوادگی اهدا شده‌اند. برخی عکس‌ها را خود صاحبان آن‌ها آورده‌اند و روی دیوار کنار تصویر نوشته‌اند چه کسی در آن است و کجا گرفته شده است. همین کار باعث شده بازدید هر عکس چند برابر شود، چون مردم جلوی هر قاب می‌ایستند و داستان می‌گویند.

خانم مهین دلاوری، که ۷۸ سال دارد، با دیدن عکس مدرسهٔ دخترانه‌ای که در آن درس خوانده بود، چند دقیقه‌ای بی‌حرکت ماند. او بعد گفت که تا آن روز فکر نمی‌کرد هیچ عکسی از آن مدرسه باقی مانده باشد. او نام همکلاسی‌هایش را یکی‌یکی به یاد آورد و برای نوه‌اش توضیح داد که هر کدام کجا نشسته بودند.

مدیر موزه، آقای کامران شریف‌زاده، گفت که بیشتر عکس‌ها در خانه‌ها نگهداری می‌شده‌اند و بسیاری از آن‌ها هرگز دیده نشده بودند. به گفته او، گردآوری عکس‌ها حدود ۱۸ ماه طول کشیده است. تیم کوچکی از دانشجویان و داوطلبان هر عکس را اسکن کرده، تاریخ تقریبی آن را حدس زده و از صاحبانش اجازه گرفته است. او گفت: «بعضی عکس‌ها فقط یک شماره پشتشان نوشته شده بود. ما مجبور شدیم با پیرمردها و پیرزن‌های محله تماس بگیریم تا بفهمیم آن شماره یعنی چه.»

نمایشگاه رایگان است و ورود برای همه آزاد است. موزه از ساعت ۹ صبح تا ۶ عصر باز است و روزهای جمعه تعطیل است. مسئولان اعلام کرده‌اند که قصد دارند کتابی از مجموعه عکس‌ها منتشر کنند و همچنین در حال بررسی امکان برگزاری نمایشگاه‌های مشابه در محله‌های دیگر شهر هستند.

(صفحهٔ ۱۵، ستون ۱)

صدها نفر در یک روز برای دیدن نمایشگاه عکس‌های قدیمی از محله به موزه آمدند

**ساعت‌ها صف کشیدند تا عکس‌های خودشان یا آشنایانشان را ببینند و برای بعضی‌ها این اولین بازدید از موزه بود